Linnea Lindquist: Tal om kampen för frihet och yttrandefrihet i Iran

Talare
Linnea Lindquist
Rektor

Datum
16 september 2023

Plats
Göteborg

Tänk dig att du är en 22-årig kvinna som bor i de kurdiska delarna av Iran. Du har släkt och vänner i Teheran som du besöker tillsammans med din bror. När du sitter på bussen mot huvudstaden bär du hijab och kläder som följer den islamiska republikens standard.

Väl framme i huvudstaden tar du tunnelbanan till dina släktingar. När du kommer upp på gatan blir du stoppad av en moralpolis som anser att du visar för mycket hår. Han nöjer sig inte med att du rättar till sjalen utan du blir misshandlad innan han tvingar in dig i en vit skåpbil. Du blir körd till en polisstation där de fortsätter att misshandla dig med slag mot huvudet. Du tappar medvetandet och till slut hamnar du i koma för att några dagar senare avlida av skadorna. Ditt namn är Jina Mahsa Amini.

Idag är det ett år sedan Jina avled som en följd av de skador hon ådrog sig när moralpolisen grep henne. Den 16:e september markerar startskottet för den kvinnoledda revolutionen som går under parollen Kvinna, Liv, Frihet. De poliser som dödade Jina kallar sig för moralpoliser men det finns inte någon moral i att döda en 22-årig kvinna för att hon visar för många hårstrån under sin hijab.

Regimen påstår att demonstranter har dött genom självmord, som 16 år gamla Sarina Esmailzadeh som dog efter upprepade slag mot huvudet. Regimen vill få oss att tro att Sarina tog sitt liv genom att hoppa från ett tak.

Det finns ingen moral i de systematiska våldtäkter som sker i fängelserna som bland annat Nazila Maroufian utsatts för. Nu hungerstrejkar hon för att uppmärksamma världen på sexuella övergrepp. Hennes påstådda brott är att hon vägrar bära hijab och att hon i sitt arbete som journalist har intervjuat Jinas pappa. Hon har gripits vid minst fyra tillfällen det senaste året.

Slutligen så finns det inte någon moral i att straffa kvinnor som vägrar bära hijab, som Zeinab Kazemi som är dömd till 74 piskrapp.

Var deras röst.

Revolutionen handlar inte om hijaben, även om den är en symbol för frigörelsen från mullornas könsapartheid. Den islamska republiken bygger sin existens på kontroll av kvinnors liv och när det inte går längre, då kommer regimen att falla.

Kvinnorna visar ett enormt mod när de med risk för sina liv tar av sig sjalen. Hundratals unga kvinnor och män har det senaste året dött liv för Kvinna, Liv, Frihet.

När kvinnor blir trakasserade av moralpolisen säger de emot, såsom Parmida Shahbazi gjorde när hon skrek till en moralpolis – I stand up for my rights with all my heart. Det är modet hos kvinnorna som till slut kommer att leda till regimens fall.

Den demokratiska världen måste bestämma sig för vilka principer som är värda att försvara. De senaste månaderna har vi sett hur den danska regeringen planerar att förbjuda koranbränningar och vår regering ser över ordningslagen. Vad är nästa steg, att Firoozeh Bazrafkan inte får protestera mot regimen genom att hyvla en koran utanför Irans ambassad i Köpenhamn?

Sofie Löwenmark är en av Sveriges främsta journalister som bevakar den islamistiska miljön. Låt mig läsa ett citat av henne – Om vi bara tagit pennorna och penslarna från Vilks. Om vi bara förbjuder Paludan. Om vi bara hänger ner ett foto av Elisabeth Wallin. Om bara Paty inte visat karikatyren och om bara Theo van Gogh inte gjort filmen. Om Charlie Hebdo inte. Om Rushdie inte bara. Om bara ingen. Aldrig.

Iranska regimen orkestrerar hat och hot mot Sverige i syfte att få sin folkmördare, Hamid Noury, utlämnad. Hamid Nourys chef under massakern 1988 är Irans president och därför är de angelägna om att få honom utlämnad. Vi ska inte vika oss för islamisternas hot. Det är inte terrorregimer som Iran, som ska definiera vilket land Sverige ska vara. Ingen exiliranier ska behöva känna att Sverige är som Iran, så som Sadaf Ahmadis gjorde när Borås kommun

stoppade hennes konstutställning.

I vågskålen ligger vår yttrandefrihet.

Vi demonstrerar utan rädsla för att bli arresterade, torterade, våldtagna och mördade. I detta nu är hundratusentals kvinnor och män ute på gatorna i Iran och ropar Zan, Zendegi, Azadi. Till skillnad från oss går de ut med risk för sina liv. Det är det som är skillnaden på det goda och det onda.

Älskade Jina, du dog inte, ditt namn blev en symbol. Så står det på Jina Mahsa Aminis grav. Efter din död har rädsla för regimen förvandlats till beslutsamhet att fälla den. Mullorna tror att de kan knäcka er med våld, men det är ni som till slut kommer att knäcka dem.

Idag demonstrerar vi i ditt namn:
För kvinna
För liv
För frihet

Tack!

Källa
Manuskript hämtat från rektorlinnea.com (2026-11-16)

Taggar
Fredsrörelsen

URI
https://www.svenskatal.se/tale/linnea-lindquist-tal-om-kampen-for-frihet-och-yttrandefrihet-i-iran